

A Nagy Fogás

*A chipsfejlesztőnek támad egy remek ötlete,
beszél a chipsigazgatóval,
és hat hónappal később a chipsgyárban elkezdenek
kivenni néhány chipset minden zacskóból,*

*a csomagoláson azonban továbbra is az áll,
A Nagy Fogás,
így változik meg a Nagy jelentése,
és lesz belőle Többé-kevésbé Méretes vagy Csupán Alig Kevésbé Nagy
Mint Azelőtt.*

*Konfuciusz előre megmondta, hogy ez fog történni:
a nyelvet rabul ejti és kiforgatja önmagából
néhány szélhámos az Üzleti Osztályról,*

*azután pedig egyre girbébbek és gurbábbak lesznek a szavak,
mígnem már senki sem fogja tudni, hogyan kell lépcsőt rakni,
megvizsgálni egy ló fogát,
vagy épp jókor kussolni.*

*Abban a korban éliünk, amelyet megjósolt.
Semmi sem azt jelenti, amit mond,
pedig azt egyfolytában mondja.
A 28-as főúton a fények egész éjjel
megvilágítanak egy plakátot, rajta csinos lánnyal,
akit olvastott sajt borít –*

*Látod, hogy csábítja a késő esti kocsik folyamát;
Látod, hogy az ittas sofőrök félrerántják a kormányt a hold szondája alatt!*

*Immár a pusztában vagyunk,
nem értjük a jeleket,*

Tony Hoagland (1953–2018) számos kitüntetéssel díjazott amerikai költő. Mivel édesapja a hadseregben szolgált orvosként, gyermekkorát különböző támaszpontokon töltötte, később alkalmi munkákból tartotta el magát, végül pedig egyetemi oktatóként tanított kreatív írást. Költészete hol személyes és vallomások, hol pedig szinte közéleti, gyakran fanyar és csipkelődő hangvételű verseiben pedig előszeretettel nevezi nevén az élet fonákságát. *(A ford.)*

*miközben levegő után kapkodunk,
és eluralkodik rajtunk az a posztmodern érzés, hogy lemaradunk valamiről.*

*Egy történetben, amelynek lemaradtam az elejéről,
anélkül, hogy tudnám annak a nevét,
amire szinte fel sem fogom, hogy vágyom,
használok ezeket a szavakat, amelyeknek
fogalmuk sincs, merre tartanak.*

*Nem csoda, hogy valami többé-kevésbé méretesre vágyom ebédre,
ami sós.
Nem csoda, hogy csak nézek magam elé, miközben megeszem.*

Értelmiségiék között

*Nyugtalan társaság voltak.
Nem üldögéltek szőlőt majszolva a délutáni napsütésben.*

A merengést utálatos időpazarlásnak tartották.

*Egy olyan tevékenységgel töltötték a napjaikat, amelyet
„gondolatébredésnek” hívtak,
mintha a gondolat holmi állat lenne, és hosszú botokkal*

*bökdösnék a ketrece rácsain keresztül,
így kínozza és készíttve arra, hogy különösen viselkedjen.*

*Ez volt a vallásuk.
Ez és az ólomüveg-őseiken átszűrődő fény.*

*Sokkal inkább érdekelte őket a fa neve,
mint az alma íze.*

Fiatal voltam, és bizonyítani akartam,

*a szavak azonban, amelyeket tőlük tanultam, átalakítottak.
Mire észrevettem, már rég megváltoztam.*

Lehetetlen megmondani, rossz volt-e.

*Úgyis kiderül, hogy eltévedtél, csúnyán eltévedtél,
megvakultál, teljesen,*

*meghülyültél, alaposan,
kiszáradtál, nagyon,
megéheztél, irtózatosan,
és innen folytatod.
Csakhogy arra is rájössz,
képtelen vagy többé nem gondolkodni, gondolkodni, gondolkodni;
egyre csak tépelődsz, és magadban beszélsz.*

Tudod mit

*Vannak olyanok, akik nem úgy tekintenek egy törött hintára,
mint egy tönkretett gyermekkor jelképére,*

*és vannak olyanok is, akik nem úgy értelmezik egy motelszobában
repdeső légy viselkedését, mintha a gondolatmenetüket gúnyolná ki.*

*Vannak olyanok, akik nem merengenek régmúlt élvezeteken
egy üres medence láttán,*

*miközben elállják az utat a járdán a többi gyalogos elől.
Olvastam egyszer egy kaliforniai városról, ahol az emberek*

*nem eresztik tekergő gyökereiket
mások érzelmi életének virágföldjébe,*

*mintha önző hatévesek lennének,
akik az utolsó korty kakaót is kiszűröcsölik a szfvószállal;*

*mások meg az ország középső részén anélkül képesek csokolózni,
hogy a heteroszexualitás elnyomó terhét vitatnák.*

*Látod a krémes, citromsárga holdat?
Vannak olyanok, nem úgy, mint te meg én,*

*akik nem sóvárognak hírnév, szerelem vagy temérdek sok pénz után,
ami mind ugyanolyan elérhetetlen, mint a hold,
így aztán később nem
kell még több időt elszúrni azzal,
hogy becsmérlik egykori vágyódásuk tárgyát.*

*Vagy következésképp keresztre feszíteni magukat
egy kihalt kávézó golgotáján éjjélkor.*

*Tudod mit –
vannak olyanok, akik felkelnek reggel, átvágnak a szobán,*

*kinyitják az ablakot, hogy beengedjék a szellőt,
és hagyják végigsimogatni az arcukat és a testüket.*

TÓTH BÁLINT PÉTER fordítása